កម្មករ កសិករ និងទាហានគ្រីស្ទាន (ញញួរ, កណ្ដៀវ, ដាវ)

តើ ពាក្យ របស់ យើង មិន ដូច ជា ភ្លើង ទេ ឬ? ហើយ ដូច ជា ញញួរ ដែល វាយ បំបែ
ក ថ្ម ជា បំណែកៗ? យេរេមា ២៣:២៩

ចូរ ដាក់ កណ្ដៀវ ទៅ ដ្បិត រដូវ ច្រូត ទុំ ហើយ ចូរ មក ចុះ ទៅ ដ្បិត ម៉ាស៊ីន ច្របាច់ ស្រូ
វ ពេញ ហើយ ខ្លាញ់ ក៏ ហៀរ ចេញ ដ្បិត អំពើ អាក្រក់ របស់ គេ ធំ ណាស់ យ៉ូអែល 3:13

ព្រះយេស៊ូវ យាង កាត់ គ្រប់ ទីក្រុង គ្រប់ ភូមិ បង្រៀន នៅ ក្នុង សាលា ប្រជុំ របស់ គេ ប្រកា
ស ដំណឹង ល្អ អំពី នគរ ហើយ ព្យាបាល ជំងឺ គ្រប់ យ៉ាង ក្នុង ចំណោម ប្រជាជន។ កាល ទ្រ
ង់ ទត ឃើញ ហ្វូង មនុស្ស ហើយ នោះ ទ្រង់ មាន ព្រះហឫទ័យ អាណិត អាសូរ ដល់ គេ ដ្បិ
ត គេ សន្លប់ បាត់ ស្មារតី ហើយ ខ្ចាត់ខ្ចាយ ទៅ ដូច ជា ចៀម ដែល គ្មាន អ្នក គង្វាល។
នោះ ទ្រង់ មាន បន្ទូល ទៅ ពួក សិស្ស ថា ស្រូវ ចំរូត មាន ច្រើន ណាស់ តែ អ្នក ច្រូត មា
ន តិច ណាស់ ដូច្នេះ ចូរ អធិស្ឋាន ដល់ ព្រះអម្ចាស់ នៃ ស្រូវ ចំរូត ឲ្យ ទ្រង់ ចាត់ អ្នក ច្រូត
មក ក្នុង ស្រូវ របស់ ទ្រង់។ ម៉ាថាយ ៩:៣៥-៣៨

ដូច្នេះ ទ្រង់ មាន បន្ទូល ទៅ គេ ថា រដូវ ច្រូត កាត់ ធំ ណាស់ តែ អ្នក ច្រូត មាន តិច ពេក
ដូច្នេះ ចូរ អង្វរ ដល់ ព្រះអម្ចាស់ នៃ រដូវ ច្រូត កាត់ ឲ្យ ទ្រង់ ចាត់ អ្នក ច្រូត កាត់ មក ក្នុ
ង រដូវ របស់ ទ្រង់។ លូកា ១០:២

ព្រះយេស៊ូវ មាន ព្រះបន្ទូល ទៅ គេ ថា អាហារ របស់ ខ្ញុំ គឺ ធ្វើ តាម ព្រះហឫទ័យ របស់ ព្រះ
អង្គ ដែល បាន ចាត់ ខ្ញុំ មក ហើយ សម្រេច កិច្ចការ របស់ ព្រះអង្គ។ អ្នក រាល់ គ្នា មិន និ
យាយ ថា នៅ សល់ បួន ខែ ទៀត ទើប ដល់ រដូវ ច្រូតកាត់ ទេ ឬ? មើល៍ ខ្ញុំ ប្រាប់ អ្នក រា
ល់ គ្នា ថា ចូរ ងើយ ភ្នែក ឡើង មើល វាល ស្រែ ដ្បិត វាល ស្រូវ បាន ស ល្មម ច្រូត
ហើយ។ អ្នក ណា ច្រូត បាន ប្រាក់ ឈ្នួល ហើយ ប្រមូល ផល សម្រាប់ ជីវិត អស់កល្ប ជានិច្ច
ដើម្បី ឲ្យ អ្នក សាប ព្រោះ និង អ្នក ច្រូត បាន អរ សប្បាយ ជា មួយ គ្នា។ ពាក្យ នេះ ពិ
ត ណាស់ ថា ម្នាក់ សាប ព្រោះ ហើយ ម្នាក់ ទៀត ច្រូត។ ខ្ញុំ បាន ចាត់ អ្នក រាល់ គ្នា ឲ្យ
ទៅ ច្រូត អ្វី ដែល អ្នក រាល់ គ្នា មិន បាន ធ្វើ ការ នឿយ ហត់ អ្នក ផ្សេង ទៀត បាន
ធ្វើ ការ នឿយ ហត់ ហើយ អ្នក រាល់ គ្នា បាន ចូល ទៅ ក្នុង ការងារ របស់ គេ។ យ៉ូហាន
៤:៣៤-៣៨

ខ្ញុំត្រូវតែធ្វើការរបស់ព្រះអង្គដែលបានចាត់ខ្ញុំមក ទាន់នៅភ្លឺនៅឡើយ ឯយប់នឹងមកដល់ ដែលគ្មានអ្នកណាអាចធ្វើការ
បានឡើយ។ យ៉ូហាន ៩:៤

ដូច្នេះ បងប្អូនជាទីស្រឡាញ់អើយ ចូរមានចិត្តខ្ជាប់ខ្ជួន ឥតរង្គើ ចូរខំប្រឹងធ្វើការរបស់ព្រះអម្ចាស់ឲ្យបានបរិបូរណ៍ជានិច្ច ដោយដឹងថា ការនឿយហត់របស់អ្នករាល់គ្នាក្នុងព្រះអម្ចាស់ នោះមិនឥតប្រយោជន៍ទេ។ កូរិនថូសទី១ ១៥:៥៨

ហើយ កុំ ឲ្យ យើង ណាយ ចិត្ត នឹង ធ្វើ ការ ល្អ ឡើយ ដ្បិត នៅ ពេល កំណត់ យើង នឹង ច្រូត បាន បើ យើង មិន រសាយ ចិត្ត ឡើយ។ កាឡាទី ៦:៩

ហើយ យក សេចក្តី សង្គ្រោះ ទុក ជា មួក សឹក និង ដាវ របស់ ព្រះវិញ្ញាណ ដែល ជា ព្រះបន្ទូល របស់ ព្រះ អេភេសូរ ៦:១៧

ដូច្នេះ កូនអើយ ចូរមានកម្លាំងឡើងដោយព្រះគុណដែលនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវចុះ ហើយសេចក្តីដែលអ្នកបានឮពីខ្ញុំនៅចំពោះមុខសាក្សីជាច្រើន នោះចូរប្រគល់ឲ្យមនុស្សស្មោះត្រង់ ដែលអាចនឹងបង្រៀនអ្នកដទៃបានដែរ។ ដូច្នេះ ចូរស៊ូទ្រាំនឹងទុក្ខលំបាក ដូចជាទាហានដ៏ល្អរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ អ្នកណាដែលធ្វើសង្គ្រាម នោះគ្មានអ្នកណាជាប់ពាក់ព័ន្ធនឹងកិច្ចការនៃជីវិតនេះទេ ដើម្បីឲ្យអ្នកដែលជ្រើសរើសគាត់ឲ្យធ្វើជាទាហានពេញចិត្ត។ ហើយបើអ្នកណាខំប្រឹងដណ្តើមយកជ័យជំនះ នោះគេមិនបានមកុដទេ លុះត្រាតែគេខំប្រឹងតាមច្បាប់។ ធីម៉ូថេទី២ ២:១-៥

ចូរ ខំ ប្រឹង បង្ហាញ ខ្លួន ឲ្យ ព្រះជាម្ចាស់ បាន សព្វ ព្រះហឫទ័យ ជា អ្នក ធ្វើ ការ ដែល មិន ត្រូវ ខ្មាស ឡើយ ដែល ចែក ចាយ ព្រះបន្ទូល នៃ សេចក្តី ពិត បាន យ៉ាង ត្រឹមត្រូវ។ ២ធីម៉ូថេ ២:១៥

ដ្បិត ព្រះបន្ទូល នៃ ព្រះ មាន ជីវិត មាន ឫទ្ធានុភាព ហើយ មុត ជាង ដាវ មុខ ពីរ ណា ទាំងអស់ ទាំង ចាក់ ទម្លុះ រហូត ដល់ ញែក ព្រលឹង និង វិញ្ញាណ ហើយ សន្លាក់ និង ខួរ ឆ្អឹង ចេញ ពី គ្នា ទាំង វិនិច្ឆ័យ គំនិត និង បំណង ចិត្ត ផង ហេព្រើរ ៤:១២

ប៉ុន្តែ មនុស្ស សុចរិត រស់នៅ ជា រៀង រហូត រង្វាន់ របស់ ពួកគេ ក៏ នៅ ជាមួយ ព្រះអម្ចាស់ ដែរ ហើយ ការ ថែរក្សា ពួកគេ គឺ នៅ ជាមួយ ព្រះ ដ៏ ខ្ពង់ខ្ពស់បំផុត។ ដូច្នេះ ពួកគេ នឹង ទទួល បាន នគរ ដ៏ រុងរឿង និង មកុដ ដ៏ ស្រស់ ស្អាត ពី ព្រះហស្ត របស់ ព្រះអម្ចាស់ ដ្បិត ទ្រង់ នឹង គ្រប ពួកគេ ដោយ ព្រះហស្ត ស្តាំ របស់ ទ្រង់ ហើយ ទ្រង់ នឹង ការពារ ពួកគេ ដោយ ព្រះហស្ត របស់ ទ្រង់។ ទ្រង់ នឹង យក សេចក្តី ច្រណែន របស់ ទ្រង់ ធ្វើ ជា គ្រឿង សឹក ពេញលេញ ហើយ ធ្វើ ឲ្យ សត្វ នោះ ធ្វើ ជា អាវុធ របស់ ទ្រង់ សម្រាប់ សងសឹក សត្រូវ របស់ ទ្រង់។ ទ្រង់ នឹង ពាក់ សេចក្តី សុចរិត ជា អាវក្រោះ ទ្រូង និង ការ វិនិច្ឆ័យ ដ៏ ពិត ជំនួស ឲ្យ មួក សុវត្ថិភាព។ ទ្រង់ នឹង យក ភាព បរិសុទ្ធ ធ្វើ ជា ខែល ដែល មិន អាច ឈ្នះ បាន។ ទ្រង់ នឹង ធ្វើ ឲ្យ សេចក្តី ក្រោធ ដ៏ ខ្លាំង របស់ ទ្រង់ មុត ដូច ដាវ ហើយ ពិភពលោក នឹង ប្រយុទ្ធ ជាមួយ ទ្រង់ ប្រឆាំង នឹង មនុស្ស ល្ងង់។ ប្រាជ្ញា របស់ សាឡូម៉ូន ៥:១៥-២០

កុំ ស្អប់ ការងារ នឿយហត់ ឬ ការ ចិញ្ចឹម សត្វ ដែល ព្រះ ដ៏ ខ្ពស់ បំផុត បាន បង្គាប់ ឲ្យ ធ្វើ នោះ ឡើយ។ សាស្តា ៧:១៥

តើ គាត់ អាច ទទួល បាន ប្រាជ្ញា យ៉ាង ដូច ម្តេច បាន ដែល កាន់ នង្គ័ល ហើយ អួត អាង លើ ឈើ ដែល បើកបរ គោ ហើយ រវល់ នឹង ការងារ របស់ ខ្លួន ហើយ និយាយ អំពី គោ ឈ្មោល? គាត់ ឲ្យ ចិត្ត គំនិត របស់ គាត់ ធ្វើ ចង្អូរ ហើយ ឧស្សាហ៍ ព្យាយាម ឲ្យ គោ ស៊ី ស្មៅ។ ដូច្នេះ ជាងឈើ និង ជាង ជាង ទាំងអស់ ដែល ធ្វើការ ទាំង យប់ ទាំង ថ្ងៃ និង អ្នក ដែល កាប់ និង កិន ត្រា ហើយ ឧស្សាហ៍ ព្យាយាម ធ្វើ ឲ្យ មាន ភាព ចម្រុះ ហើយ ឲ្យ ខ្លួន ទៅ ជា រូបភាព ក្លែងក្លាយ ហើយ រង់ចាំ បញ្ចប់ ការងារ៖ ជាង ដែក ក៏ អង្គុយ ក្បែរ ដែក ដែក ហើយ ពិចារណា ការងារ ដែក ចំហាយ ភ្លើង បំផ្លាញ សាច់ របស់ គាត់ ហើយ ប្រយុទ្ធ នឹង កំដៅ នៃ ឡ។ សំឡេង ញញួរ និង ដែក ដែក នៅ ក្នុង ត្រចៀក របស់ គាត់ ជានិច្ច ហើយ ភ្នែ

ក របស់ គាត់ នៅ តែ សម្លឹង មើល គំរូ នៃ របស់ ដែល គាត់ ធ្វើ គាត់ តាំង ចិត្ត ដើម្បី បញ្ចប់ ការងារ របស់ គាត់ ហើយ ចាំ ប៉ូលា វា ឲ្យ បាន ល្អ ឥត ខ្ចោះ។ ដូច ជាង ស្មូន អង្គុយ ធ្វើការ របស់ គាត់ ហើយ បង្វិល កង់ ដោយ ជើង របស់ គាត់ ដែល តែងតែ យកចិត្តទុកដាក់ ចំពោះ ការងារ របស់ គាត់ ហើយ ធ្វើ ការងារ ទាំងអស់ របស់ គាត់ តាម ចំនួន។ គាត់ ធ្វើ ដីឥដ្ឋ ដោយ ដៃ របស់ គាត់ ហើយ ឱន ចុះ កម្លាំង របស់ គាត់ នៅ ចំពោះ ព្រះបាទា របស់ គាត់ គាត់ ខិតខំ ដឹក វា ឆ្លងកាត់ ហើយ គាត់ ខិតខំ សម្អាត ឡ ភ្លើង៖ អ្នក ទាំងអស់ នេះ ទុក ចិត្ត លើ ដៃ របស់ ពួកគេ ហើយ មនុស្ស គ្រប់ គ្នា មាន ប្រាជ្ញា ក្នុង ការងារ របស់ ខ្លួន។ បើ គ្មាន របស់ ទាំង នេះ ទេ ទីក្រុង មួយ មិន អាច មាន មនុស្ស រស់នៅ បាន ទេ ហើយ ពួកគេ នឹង មិន រស់នៅ កន្លែង ដែល ពួកគេ ចង់ រស់នៅ ឬ ឡើង ចុះ ឡើយ ពួកគេ នឹង មិន ត្រូវ បាន ស្វែងរក ក្នុង ការ ប្រឹក្សា សាធារណៈ ឬ អង្គុយ ខ្ពស់ ក្នុង ក្រុមជំនុំ ឡើយ ពួកគេ នឹង មិន អង្គុយ លើ កៅអី ចៅក្រម ឬ យល់ ពី ការ កាត់ទោស ឡើយ ពួកគេ មិន អាច ប្រកាស ពី យុត្តិធម៌ និង ការ វិនិច្ឆ័យ បាន ទេ ហើយ ពួកគេ នឹង មិន ត្រូវ បាន រក ឃើញ នៅ កន្លែង ដែល មាន ការ និយាយ ពាក្យ ប្រៀបធៀប ឡើយ។ ប៉ុន្តែ ពួកគេ នឹង រក្សា ស្ថានភាព នៃ ពិភពលោក ហើយ បំណងប្រាថ្នា ទាំងអស់ របស់ ពួកគេ គឺ នៅ ក្នុង ការងារ នៃ សិប្បកម្ម របស់ ពួកគេ ឡើយ។ សាស្ដា ៣៨:២៥-៣៤